

บทความวิจัย (Research Article)

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย
 โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
 THE DEVELOPMENT OF LEARNING ACHIEVEMENT IN THAI LANGUAGE SUBJECTS
 ON FIGURE OF SPEECH IN THAI LITERATURE BY SCAFFOLDING ON WEB-BASED
 FOR STUDENT IN MATTAYOMSUKSA 6

Received: May 5, 2021

Revised: July 15, 2021

Accepted: July 21, 2021

ศราวุธ น้อยลา^{1*} ทรงภพ ขุนมธุรส² และน้ำทิพย์ องอาจวานิชย์³
 Sarawut Noila^{1*} Songphop Khunmathurot² and Namthip Ongardwanich³

^{1,2,3}คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์^{1,2,3}Faculty of Education, Naresuan University, Phitsanulok 65000, Thailand

*Corresponding Author, E-mail: maencot_1191@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้ เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน หลังได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกระบวนการเรียนรู้เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ กลุ่มตัวอย่างได้มาจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม จำนวน 40 คน คัดเลือกด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) เว็บไซต์เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สอนโดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t-test แบบ dependent ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการหาประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 84.46/80.18 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องวรรณคดีไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, $SD = 0.10$)

คำสำคัญ: ภาพพจน์ในวรรณคดี การเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The objectives of this research were 1) to create a learning process of Scaffolding on Web-based on the Figure of Speech in Thai Literature, 2) to compare academic achievement before and after study on the Figure of Speech in Thai Literature of the students after receiving the supplementary learning management on Scaffolding on Web-based, and 3) to study student satisfaction with the learning process of Scaffolding on Web-based on the Figure of Speech in Thai Literature for students in the Mathayomsuksa 6. The sample was obtained as 40 students from the Mathayomsuksa 6/2 of Lomkao Pittayakom School, selected by the cluster sampling method. The research tools were 1) pre-study test and post-study test, 2) lesson plan, 3) websites about the figure of speech in Thai literature. It was taught by scaffolding on web-based, and 4) the student satisfaction questionnaire towards learning management. The statistics used for the data analysis were percentage, mean, standard deviation and dependent t-test. The results of the research were as follows:

1. The results of finding the effectiveness of the process of Scaffolding on Web-based for student in the Mathayomsuksa 6 has an efficiency of 84.46/80.18 which met the criteria of 80/80.

2. The learning achievement before and after learning using the process of Scaffolding on Web-based on the Figure of Speech in Thai Literature for student in the Mathayomsuksa 6 was positive. It was found that the post-study score of the students was significantly higher than the study conducted before studying at the 0.05 level of confidence.

3. The students were satisfied with the learning management on the Figure of Speech in Thai Literature using a learning process of Scaffolding on Web-based. It was found overall at a high level ($\bar{X} = 4.20$, $SD = 0.10$).

Keywords: Figure of Speech in Thai Literature, Scaffolding on Web-based, Learning Achievement

บทนำ

วรรณคดีเป็นงานประพันธ์ที่ผู้แต่งถ้อยคำงดงามและคัดสรรถ้อยคำจนเป็นศิลปะชั้นสูงโดยใช้วรรณศิลป์ต่างๆ สร้างความสนุกเพลิดเพลินให้แก่ผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านมีมโนภาพไปตามจินตนาการของผู้แต่งที่สามารถทำให้เกิดอารมณ์สะเทือนใจไปตามความรู้สึกที่ผู้แต่งต้องการนำเสนอ การศึกษาวรรณคดีจึงไม่เพียงแต่ศึกษาเนื้อเรื่องเพียงอย่างเดียว แต่วรรณคดีจำเป็นจะต้องศึกษาวรรณศิลป์หรือศิลปะการประพันธ์ด้วย เพราะวรรณศิลป์เป็นส่วนสำคัญที่แยกแยะระหว่างวรรณคดีและวรรณกรรมดังที่ Koses (2003, pp. 2-3) ให้ความหมายของวรรณศิลป์ว่า วรรณศิลป์หมายถึง ศิลปะของการเรียบเรียงถ้อยคำหรือศิลปะในการแต่งหนังสือ หัวใจของศิลปะทั้งหลาย คือ สุนทรียภาพซึ่งมีความประณีตงดงาม นอกจากนี้ Sajaphan (2014, p. 70) ได้กล่าวถึงความหมายของวรรณศิลป์ว่าเป็นศิลปะของการประพันธ์ หนังสือที่มีวรรณศิลป์จะได้รับยกย่องว่าเป็นวรรณคดี เพราะมีศิลปะของการประพันธ์ที่นักประพันธ์สามารถถ่ายทอดอารมณ์สะเทือนใจและจินตนาการ ดังนั้นหากจะศึกษาวรรณคดีแล้วคงจะหลีกเลี่ยงการศึกษาภาพพจน์ในวรรณคดีไม่ได้

ภาพพจน์เป็นกลวิธีทางวรรณศิลป์ที่ผู้ประพันธ์นิยมใช้เพื่อเสริมสร้างสุนทรียภาพให้ปรากฏขึ้น Ketpratum (2014, p. 223) ให้ความหมายของภาพพจน์ไว้ว่า เป็นการถ้อยใช้คำทำให้เกิดภาพโดยการเปรียบเทียบการสร้างมโนภาพให้เกิดขึ้น หากผู้อ่านเข้าใจเรื่องภาพพจน์จะสามารถศึกษาวรรณคดีได้อย่างซาบซึ้งมากยิ่งขึ้นไปด้วย แต่ปัจจุบันปัญหาที่พบมากในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในส่ววรรณคดีประการหนึ่งคือ ผู้เรียนจดจำวรรณคดีโดยเฉพาะเนื้อเรื่องเท่านั้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร แต่ผู้เรียนไม่ได้ให้ความสำคัญกับวรรณศิลป์ที่ปรากฏในวรรณคดีเท่าที่ควร โดยหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551

กระทรวงศึกษาธิการวิชาภาษาไทย มาตรฐานการเรียนรู้ 5.1/3 กล่าวไว้ว่า ตัวชี้วัดข้อ 3 ผู้เรียนวิเคราะห์และประเมินค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีและวรรณกรรมในฐานะเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติได้ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนจะต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์และประเมินค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีได้ ไม่ใช่เพียงแต่ทราบเรื่องราวในวรรณคดีนั้นๆ เพียงอย่างเดียว

จากการศึกษาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำขึ้นพื้นฐาน เป็นการทดสอบเพื่อวัดความรู้และความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือ O – NET (Ordinary National Educational Test) ของนักเรียนโรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม วิชาภาษาไทย ในระยะเวลา 3 ปี พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม มีผลคะแนนเฉลี่ยเฉพาะสาระการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรม การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำขึ้นพื้นฐาน (O - NET) ในปีการศึกษา 2559 ผลคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียน คือ 43.61 และผลคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ คือ 47.03 ปีการศึกษา 2560 ผลคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียน คือ 42.00 และผลคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ คือ 44.62, และปีการศึกษา 2561 ผลคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียน คือ 39.35 และผลคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศคือ 38.48 (National Institute of Educational Testing Service (Public Organization), 2018)

จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำขึ้นพื้นฐาน เป็นการทดสอบเพื่อวัดความรู้และความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือ O – NET (Ordinary National Educational Test) ของนักเรียนโรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม วิชาภาษาไทย ในระยะเวลา 3 ปี ปรากฏผลว่า มีผลคะแนนเฉลี่ยการทดสอบมีการลดลงในทุกๆ ปี แสดงให้เห็นว่าการเรียนการสอนแบบเดิมส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถทำคะแนนแบบทดสอบเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรมได้ดีเท่าที่ควร ดังนั้น ผู้สอนจะต้องเน้นการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ และประเมินค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีมากยิ่งขึ้น เมื่อผู้เรียนวิเคราะห์และประเมินค่าวรรณศิลป์ของวรรณคดีได้ จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีเพิ่มขึ้นด้วย ยิ่งการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจและมีประสิทธิภาพจะสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับกลยุทธ์และแนวทางการดำเนินงานของยุทธศาสตร์ด้านการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานผู้เรียน ครูคณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาและสถานศึกษาข้อ 1.4 กล่าวว่า ให้ส่งเสริมการผลิตสื่อการเรียนการสอน ตำราเรียนที่มีคุณภาพรวมทั้งสื่อและตำราเรียนอิเล็กทรอนิกส์ ที่มีเนื้อหาสาระที่ทันสมัยในทุกๆระดับ/ประเภทการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนศึกษาได้ด้วยตนเอง (Ministry of Education, 2009, p. 16) ผู้วิจัยจึงได้ศึกษารูปแบบการสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เนื่องจากการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมีการช่วยเหลือกันและกัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติภารกิจจนสำเร็จได้ ดังที่ Buakhieo (2016, p. 13) กล่าวว่า การเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นแนวทางที่ผู้มีศักยภาพสูง สามารถนำความรู้ไปช่วยเหลือผู้ที่มีศักยภาพต่ำกว่าให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพ แม้ได้รับงานที่เกินศักยภาพเขาก็สามารถที่จะกระทำจนสำเร็จได้ด้วยตัวเอง ดังนั้นการเสริมต่อการเรียนรู้จึงเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองจากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ

การสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจ เปรียบการเรียนรู้ออกแบบ การสร้างตึกสูง ผู้เรียนเปรียบได้กับผู้สร้างตึก การที่จะสามารถสร้างตึกได้ จะต้องอาศัยตัวช่วยในการปีนป่าย เพื่อให้การสร้างตึกนั้นเสร็จสมบูรณ์ เปรียบได้กับครูผู้สอนซึ่งจะเป็นผู้ช่วยให้คำแนะนำเป็นที่ปรึกษาในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้ด้วยตัวเอง Vygotsky (as cited in Khemmanee, 2002, p. 90) อธิบายว่า ผู้เรียนทุกคนมีระดับพัฒนาการทางเขาวนปัญญาที่แท้จริง (Actual Development) ที่พิจารณาได้จากการที่บุคคลสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง และระดับศักยภาพของการพัฒนาการ (The Level of Potential Development) ที่พิจารณาได้จากความสามารถที่บุคคลจะสามารถแก้ปัญหาได้ เมื่อได้รับคำแนะนำจากผู้ใหญ่หรือร่วมงานจากเพื่อนที่มีศักยภาพมากกว่า เรียกว่า The Zone of Proximal Development หรือ ZPD ซึ่งในช่วงห่างนี้มีความแตกต่างกันในแต่ละบุคคล ในการจัดการเรียนการสอนจะต้องช่วยเสริมศักยภาพทางการเรียน คือให้ตัวช่วยเข้าไปในกระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างความภาคภูมิใจให้ผู้เรียนที่สามารถสำเร็จการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง จึงเป็นเทคนิคที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ Holton and Clarke (as cited in Maggioloi, 2012, p. 41) กล่าวว่า รูปแบบการเสริมต่อการเรียนรู้ประกอบไป

ด้วย 1) การเรียนรู้จากผู้ที่มีความรู้ 2) การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนร่วมชั้นที่มีความรู้ในระดับ 3) การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนที่มีความรู้ต่ำกว่า 4) การเรียนรู้ด้วยตนเอง อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันนอกจากมีกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนแล้ว อาจจะต้องมีความน่าสนใจ เข้าถึงง่าย และมีเวลาในการศึกษาเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

ผู้วิจัยสนใจในการนำเทคโนโลยีและระบบอินเทอร์เน็ตในรูปแบบเว็บไซต์เข้ามาใช้เพื่อจัดการเรียนการสอน เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งความรู้ต่างๆ ช่วยทำให้ขยายเวลาเรียนได้ทั้ง 24 ชั่วโมง ขยายสถานที่เรียนเป็นที่ใดก็ได้ ขยายขอบข่ายเนื้อหาไม่จำกัด ขยายการเรียนการสอนได้ตามความต้องการของผู้เรียน ในลักษณะที่เรียกว่าเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา (Phuworawan, 2003, p. 26) ผู้วิจัยมีแนวคิดออกแบบบทเรียนที่มีการผสมผสานกันระหว่างเว็บไซต์และการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงบทเรียนที่มีคุณภาพและรูปแบบที่แปลกใหม่ น่าสนใจ จะส่งผลให้ผู้เรียนมาสารศึกษาเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้และได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองตามความต้องการของผู้เรียนได้ตลอดเวลา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกระบวนการเรียนรู้เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ประชากรที่ศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 จำนวน 333 คน
- 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster sampling) โดยการจับฉลากจำนวน 1 ห้อง มีนักเรียนจำนวน 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

1. บทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย
2. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย
4. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. บทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้
 - 1) ศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทยจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551
 - 2) ออกแบบบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมี

องค์ประกอบสอดคล้องกับ Laohajratsang (2002, pp. 30-40) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ด้วยเว็บไซต์ ควรประกอบด้วย เนื้อหา ระบบบริหารจัดการรายวิชา โหมดการติดต่อสื่อสาร แบบฝึกหัด/แบบทดสอบ และในส่วนของขั้นตอน การเสริมต่อการเรียนรู้สอดคล้องกับ Holton and Clarke (as cited in Maggiolo, 2012, p. 41) ซึ่งกล่าวว่ารูปแบบการเสริมต่อการเรียนรู้ประกอบไปด้วย การเรียนรู้จากผู้ที่มีความรู้มากกว่า การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนร่วมชั้นที่มีความรู้ในระดับเดียวกัน การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนที่มีความรู้ต่ำ และการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยยึดการฝึกปฏิบัติและกลยุทธ์ของตนเองหรือการพูดกับตนเอง 3) นำบทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดี ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยาลัยนิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และความเหมาะสมของสื่อต่าง ๆ 4) นำบทเรียนที่แก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประเมินความถูกต้องและความเหมาะสม โดยใช้แบบสอบถามแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แล้วนำมา หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่าค่าเฉลี่ย IOC เท่ากับ 0.8 โดยมีความเหมาะสมทุกข้อ และดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต่อไป 5) นำบทเรียนไปใช้ (Implementation) โดยทดลอง 1:1 ทดลอง 1:10 และทดลอง 1:100 และนำไปใช้จริงกับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 40 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาประสิทธิภาพ

2. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้ 1) ศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทยจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 2) ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย 3) นำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทยที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยาลัยนิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและความเหมาะสมของสื่อต่าง ๆ และนำบทเรียนที่แก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความถูกต้องและความเหมาะสม โดยใช้แบบสอบถามแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แล้วนำมาหาค่า ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่าค่าเฉลี่ย IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 0.67 โดยมีคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญให้แก้ไข ปรับปรุงในส่วนของสาระสำคัญและการวัดและประเมินผล หลังจากนั้นนำคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญเสนอต่อประธานและกรรมการ ควบคุมวิทยาลัยนิพนธ์ และดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย ผู้วิจัยได้ดำเนินการ 1) ศึกษาสาระและ มาตรฐานการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทยจากหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม เพื่อเป็นแนวทางในการสร้าง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย 2) สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ชุด จำนวน 45 ข้อ 3) นำแบบทดสอบที่ผ่านการพิจารณาของ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยาลัยนิพนธ์ที่แก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความเที่ยงตรงตามเนื้อหา มาตรฐานการ เรียนรู้ ตัวชี้วัด รวมไปถึงภาษาที่ใช้ และความเหมาะสมของตัวเลือกและตัวลวง โดยถือความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของผู้เชี่ยวชาญ มากกว่า หรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไปถือว่าใช้ได้ 4) วิเคราะห์คะแนนความสอดคล้องโดยพิจารณาดัชนีไม่ต่ำกว่า 0.5 ขึ้นไป 5) นำแบบทดสอบที่ผ่านการพิจารณา และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม จำนวน 32 คน ตรวจสอบ 6) นำผลการตรวจมาวิเคราะห์เป็นรายข้อ เพื่อหาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) คัดเลือกข้อสอบที่มี ความยากง่าย (P) ระหว่าง .20 - .80 อำนาจจำแนก (r) .20 - 1.0 ทั้งหมด 45 ข้อ และนำข้อสอบที่คัดเลือกไว้จำนวน 30 ข้อ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบตามวิธีของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (KR₂₀) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง ฉบับเท่ากับ 0.88

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ใน วรรณคดีไทย ผู้วิจัยดำเนินการ 1) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 2) นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยาลัยนิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและสอดคล้องกับการใช้สื่อและองค์ประกอบอื่น ๆ 3) นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และสอดคล้องกับ

การใช้สื่อ และองค์ประกอบอื่นๆ โดยถือความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของผู้เชี่ยวชาญมากกว่า หรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป
 4) นำแบบสอบถามความพึงพอใจปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ผลการวิจัย

1. ผลหาประสิทธิภาพของบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งหมด 10 บทเรียน โดยใช้เทคนิคเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เพื่อฝึกทักษะการวิเคราะห์ ภาพพจน์ในวรรณคดี โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนเข้าศึกษาเนื้อหาในเว็บไซต์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 4 รูปแบบ คะแนนในแต่ละบทเรียนสรุปได้ ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงคะแนนการทำกิจกรรมและแบบทดสอบย่อยท้ายบทและคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน บทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน

รายการ	คะแนนระหว่างเรียน										รวม	คะแนนหลังเรียน
	บท 1	บท 2	บท 3	บท 4	บท 5	บท 6	บท 7	บท 8	บท 9	บท 10		
คะแนนเต็ม	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	300	30
รวมทุกคน	993	1003	1015	1004	1017	1024	1029	1013	1023	1015	10136	962
เฉลี่ย	24.82	25.07	25.37	25.1	25.42	25.6	25.72	25.32	25.57	25.37	253.40	24.05
ร้อยละ	82.75	83.58	84.58	83.66	84.75	85.33	85.75	84.41	85.25	84.58	84.46	80.16
เฉลี่ยร้อยละ	84.46											80.16

จากตาราง 1 พบว่า บทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน เท่ากับ 253.40 จากคะแนนเต็ม 300 คะแนน หรือร้อยละ 84.46 และค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเท่ากับ 24.05 หรือร้อยละ 80.16 ซึ่งทำให้บทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 84.46/80.16 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 40 คน

การทดสอบ	n	\bar{X}	SD	\bar{D}	S.D. _D	t	Sig
ก่อนเรียน	40	16.00	4.07				
หลังเรียน	40	24.05	2.60	8.05	3.51	14.48*	0.00

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 พบว่า ผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.00 คะแนน และ 24.05 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียนพบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ พิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของผลการวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

รายการประเมิน	\bar{X}	SD	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านเนื้อหา	4.16	0.66	มาก
2. ด้านสื่อ/เทคโนโลยี	4.13	0.75	มาก
3. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	4.31	0.69	มาก

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับมากทุกด้าน

อภิปรายผล

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพของบทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า บทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าประสิทธิภาพ 84.46/80.16 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากบทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นผ่านกระบวนการขั้นตอนการสร้างอย่างมีระบบ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และเอกสารหลักสูตรโรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม พุทธศักราช 2560 เพื่อนำมากำหนดขอบเขตเนื้อหาและวัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้ เวลา อีกทั้งผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้ บทบาทหน้าที่ของครู รวมไปถึงเทคนิควิธีการต่าง ๆ เพื่อสร้างบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ และได้ดำเนินการสร้างเว็บไซต์ที่มีความสอดคล้องกับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นโดยมีองค์ประกอบ 1) หน้าเว็บเพจ กระดานข่าวสาร 2) หน้าระบบสมาชิก 3) หน้าบทเรียน ประกอบไปด้วยระบบย่อย ดังนี้ ระบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน ระบบเนื้อหาจำนวน 12 บท ระบบทดสอบผลสัมฤทธิ์หลังบทเรียนจำนวน 10 บทเรียน ระบบมอบใบงาน ระบบส่งใบงาน ระบบกระดานถามตอบปัญหา(กระทู้) และระบบสอบถามความพึงพอใจ 4) หน้าตรวจสอบผลการเรียน 5) หน้าแจ้งปัญหา สอดคล้องกับ Laohajaratsang (2002, pp. 30-40) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ด้วยเว็บไซต์ ควรประกอบด้วย 1) เนื้อหา 2) ระบบบริหารจัดการรายวิชา 3) โหมดการติดต่อสื่อสาร 4) แบบฝึกหัด/แบบทดสอบ หลังจากนั้นได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องของวัตถุประสงค์การเรียนรู้และปรับปรุงแก้ไขข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ เวลาในการจัดกิจกรรม และเนื้อหาของกิจกรรม ได้นำข้อแก้ไขต่างๆ มาปรับปรุง ทดลองกับกลุ่ม 1:1 มีนักเรียนแบ่งเป็นระดับ เก่ง กลาง และอ่อน จำนวน 3 คน โดยซักถามนักเรียนขณะทำกิจกรรมได้ผลว่า ด้านเนื้อหา มีเนื้อหาครบ สั้นกระชับเข้าใจง่าย แต่ยังคงตัวอย่างที่จะทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น ด้านภาษา คำถามที่ใช้มีความเป็นทางการมากเกินไป ทำให้นักเรียนเข้าใจได้ยาก ด้านเวลานักเรียนทำกิจกรรมสำเร็จตามเวลาที่กำหนด แล้วนำไปทดลองใช้กลุ่ม 1:10 มีนักเรียนแบ่งเป็นระดับ เก่ง 3 คน กลาง 3 คน และอ่อน

3 คน จำนวน 9 คน พบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.44/78.51 ซึ่งเป็นไม่ไปตามเกณฑ์ 80/80 จึงนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข ดังนี้ 1) ระบบการเข้าสู่ระบบ ปัญหาที่พบไม่สามารถรองรับการเข้าสู่ระบบพร้อมกันเป็นจำนวนมากได้ ปรับปรุงโดยขยายฐานข้อมูลให้รองรับข้อมูลได้มากขึ้น 2) ด้านภาษา ปัญหาที่พบมีการใช้ภาษาที่ผู้เรียนทำความเข้าใจได้ยาก ส่งผลให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ปรับปรุงการใช้ภาษาในเนื้อหาการเรียนให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น 3) ด้านรูปแบบขั้นตอนการเรียน ปัญหาที่พบ ผู้เรียนสับสนขั้นตอนการเรียนส่งผลให้ในช่วงแรกทำกิจกรรมล่าช้า ปรับปรุงโดยเพิ่มการอธิบายขั้นตอนการเรียนให้ผู้เรียนก่อนที่จะเริ่มบทเรียน แล้วนำไปทดลองใช้กลุ่ม 1:100 มีนักเรียนจำนวน 32 คน พบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.84/80.43 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 เนื่องจากมีการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขบทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีขั้นตอนตามหลักเกณฑ์ที่ถูกต้องและเป็นไปอย่างมีระบบ ส่งผลให้บทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Baibang (2017) เรื่องการพัฒนาบทเรียนช่วยสอนบนเว็บร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัติ รายวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัย พบว่า บทเรียนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.44/82.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80 จากผลการวิจัยสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ ทำให้การจัดการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยบทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เนื่องจากการจัดระบบการเรียนการสอนในเว็บไซค์มีขั้นตอนที่เข้าใจง่าย การเรียงลำดับบทเรียนไม่ซับซ้อน นักเรียนไม่สับสนเนื้อหา เพราะเนื้อหาจะเรียงไปในแต่ละบท โดยมีรูปแบบการดำเนินการ ดังนี้ 1) นักเรียนเข้าสู่ระบบ 2) ทำแบบทดสอบก่อนเรียนจำนวน 30 ข้อ 3) เข้าสู่บทเรียนจำนวน 10 บท โดยนักเรียนทำกิจกรรมการเรียนให้สำเร็จ หากนักเรียนไม่ผ่านการเรียนในบทนั้น จะไม่สามารถเข้าเรียนบทเรียนต่อไปได้ 4) เมื่อนักเรียนผ่านบทเรียนทั้ง 10 บทเรียน สามารถทำแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ 5) ทำแบบทดสอบความพึงพอใจ อีกทั้งการจัดการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์นักเรียนยังสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา และเปิดกว้างในการศึกษาเนื้อหาจากแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ การจัดการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์เป็นการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ และสะดวกสบายในการเรียนรู้ เพราะสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา สามารถเข้าเรียนรู้ได้จากหลากหลายอุปกรณ์ เช่น โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ และแท็บเล็ตผู้เรียนสามารถเข้าเรียนรู้ได้อย่างอิสระ อีกทั้งยังมีภาพ คลิปวิดีโอ และสื่ออื่นที่สบายตา ด้วยข้อเด่นต่างๆ เหล่านี้ส่งผลให้ผู้เรียนให้ความสนใจกับบทเรียน ลดความรู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียน และระบบมีการอัปเดตกระทู้คำถามให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ เมื่อนักเรียนมีข้อสงสัยในเนื้อหา นักเรียนสามารถเข้าไปอ่านกระทู้ถาม-ตอบของนักเรียนคนอื่นได้ตามลำดับขั้นตอนการเสริมต่อการเรียนรู้ทั้ง 4 รูปแบบ สอดคล้องกับ Holton and Clarke (as cited in Maggiolo, 2012, p. 41) ซึ่งกล่าวว่า รูปแบบการเสริมต่อการเรียนรู้ ประกอบไปด้วย 1) การเรียนรู้จากผู้ที่มีความรู้มากกว่า โดยนักเรียนจะต้องศึกษาเนื้อหาด้วยตนเองก่อน หลังจากนั้นเข้าชมคลิปวิดีโอการสอนของผู้วิจัย และทำแบบฝึกทักษะ 2) การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนร่วมชั้นที่มีความรู้ในระดับเดียวกัน โดยนักเรียนจะได้รับใบงานเมื่อจัดส่งใบงานแล้วใบงานจะขึ้นไปยังหน้ากระทู้ถาม - ตอบ นักเรียนสามารถเข้าอ่านใบงานของนักเรียนคนอื่นได้ หากมีข้อสงสัยนักเรียนสามารถตั้งคำถามโดยผู้ที่ตอบคำถามได้แก่ครูและนักเรียนคนอื่นๆ โดยในรูปแบบนี้จะมี การแบ่งคะแนนใบงานเป็นใบงานคะแนนสูงกับใบงานคะแนนต่ำ 3) การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนที่มีความรู้ต่ำกว่า ในโดยผู้ที่มีคะแนนใบงานอยู่ระดับต่ำ (จากรูปแบบที่ 2) จะได้รับใบงานเมื่อจัดส่งใบงานแล้วใบงานงานจะขึ้นไปยังหน้ากระทู้ถาม-ตอบ นักเรียนที่มีคะแนนใบงานในระดับสูงจะเข้ามาถามคำถามเพื่อให้เจ้าของกระทู้ตอบ 4) การเรียนรู้ด้วยตนเองโดยยึดการฝึกปฏิบัติ และกลยุทธ์ของตนเองหรือการพูดกับตนเอง โดยนักเรียนจะได้รับใบงานเพื่อสอบถามสิ่งที่นักเรียนสงสัยหรือต้องการคำอธิบายเพิ่มเติมโดยผู้วิจัยจะเป็นผู้ให้ข้อมูลในส่วนนี้ ด้วยรูปแบบการเสริมต่อการเรียนรู้ทั้ง 4 รูปแบบ นักเรียนจะได้รับการฝึกฝน ทบทวน แลกเปลี่ยนเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน จนมีความรู้และมีทักษะในการวิเคราะห์ภาพพจน์ในวรรณคดีได้ นอกจากนี้ ผู้วิจัยมีการใช้วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ Buakhieo (2016, p. 7-10) 1) มีการชี้แจงขั้นตอน ทีละขั้นๆ ให้ชัดเจน 2) ชี้แจง

วัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนเข้าใจ 3) ส่งเสริมให้ผู้เรียนจดจ่อต่องานที่ทำ 4) แจ้งผู้เรียนให้ทราบถึงการประเมินผล 5) แนะนำผู้เรียนถึงแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณค่าหรือเตรียมแหล่งการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน 6) จัดให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้เพิ่มเติมระหว่างผู้เรียนหรือผู้สอน อาจเสนอประเด็น คำแนะนำ เพื่อเป็นแนวทางให้แก่ผู้เรียนในการเข้าถึงเรื่องที่เรียนได้ด้วยตนเอง 7) ให้เวลาผู้เรียนได้มีระยะเวลาสำหรับศึกษากระบวนการเรียนรู้ในสิ่งใหม่ๆ 8) เสริมต่อการเรียนรู้โดยการสอนให้ช้าลง เพื่อให้ได้ผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวัง 9) กระตุ้น ชมเชย ตั้งคำถาม และให้ผู้เรียนบอกความก้าวหน้าของตนเอง 10) เผ่าสังเกตความก้าวหน้าของผู้เรียน จากการให้ผลย้อนกลับ (Feedback) ให้ผู้เรียนสรุปว่าอะไรที่สำเร็จแล้ว และอะไรที่ยังไม่สำเร็จ และอะไรที่ผู้เรียนยังต้องทำต่อไป 11) สร้างบรรยากาศอันอบอุ่น ปลอดภัย ส่งเสริมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้นำเสนอผลงาน จึงส่งผลให้นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ จนสามารถผ่านเกณฑ์คะแนนที่กำหนดได้อย่างราบรื่น อีกทั้งยังสามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ตามเวลาที่กำหนด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Jakkathum (2015) เรื่องการพัฒนาบทเรียนบนเว็บที่มีความช่วยเหลือทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสตร์ และวัฒนธรรม สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัย พบว่า 1) คุณภาพบทเรียนบนเว็บอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82, SD = 0.29$) 2) บทเรียนประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 82.10/81.62 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 3) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนด้วยบทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประกอบไปด้วย ด้านเนื้อหา ด้านสื่อและเทคโนโลยี และด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ พบว่า ในภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32, SD = 0.10$) โดยด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่ ($\bar{X} = 4.31, SD = 0.69$) ด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่ ($\bar{X} = 4.16, SD = 0.66$) และด้านสื่อและเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่ ($\bar{X} = 4.13, SD = 0.75$) ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุด เนื่องจากกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน นักเรียนไม่เกิดสับสน และมีกิจกรรมที่น่าสนใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Rodpon (2010) เรื่องการพัฒนาบทเรียนอีเลิร์นนิ่งที่มีฐานความช่วยเหลือทางการเรียน เรื่อง ประวัติศาสตร์สุโขทัย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนอีเลิร์นนิ่งที่มีฐานความช่วยเหลือทางการเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของ Jitjamnong (2015) เรื่องการพัฒนาบทเรียนบนเว็บแบบปรับเหมาะเนื้อหาที่มีสแคฟโฟลด์ดึง วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 4.32, SD = 0.74$)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ผู้สอนควรนำทฤษฎีการเสริมต่อการเรียนรู้ไปปรับใช้และออกแบบกิจกรรมให้เหมาะสมสอดคล้องกับผู้เรียน
2. ผู้สอนควรศึกษาทำความเข้าใจบทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และมีการเตรียมความพร้อมด้านอุปกรณ์การใช้งาน รวมไปถึงระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นอย่างดี
3. ผู้สอนควรสร้างช่องทางการติดต่อสื่อสารอื่นๆ เพิ่มเติมด้วย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถติดต่อสื่อสารกับครูผู้สอนได้สะดวก และรวดเร็วยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการสร้างบทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ในเนื้อหาอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น การเขียนหลักภาษา เป็นต้น
2. ควรมีการพัฒนาการจัดการเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ไปใช้ร่วมกับสื่อการสอนอื่นๆ เช่น อินโฟกราฟิก สื่อมัลติมีเดีย และแอปพลิเคชันในโทรศัพท์มือถือ เพื่อให้เกิดความหลากหลายในการพัฒนาผู้เรียนด้วยสื่อต่างๆ

References

- Baibang, T. (2017). *Development of web-based courseware in conjunction with collaborative learning techniques STAD to promote practical skills in Career and Technology courses for Prathomsuksa 6*. Project Special Problems Khor Mor Aor. Bangkok: King Mongkut's University of Technology North Bangkok. [in Thai]
- Buakhieo, S. (2016). How can scaffolding support learning development? *Journal of Humanities and Social Sciences Review*, 18(1), 1-15.
- Jakkrathum, O. (2015). *The development of web chapter lessons that are based on educational assistance groups for social studies, religion and culture subject matter for Prathomsuksa 5* (Master thesis). Maha Sarakham: Mahasarakham University. [in Thai]
- Jitjamnong, A. (2015). *The development of an adaptive web-based instruction with saffron subject information and technology for Mathayomsuksa 4 Students* (Master thesis). Maha Sarakham: Mahasarakham University. [in Thai]
- Ketpratrum, W. (2014). Thai Grammar. Nonthaburi. Permsup Printing House. [in Thai]
- Khemmanee, T. (2002). *Art of didactics*. Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai]
- Koses, S. (2003). *The study of literary art* (5th ed.). Bangkok: Siam Publisher. [in Thai]
- Laohajaratsang, T. (2002). *Designing e-Learning*. Bangkok: Aroonkarpim. [in Thai]
- Maggioloi, G. (2012). *Teaching language teachers scaffolding professional learning*. U.S.A.: Rowman & Littlefield Education.
- Ministry of Education. (2009). *Indicators, core and subject matter. Thai language department according to the Basic Education Core Curriculum 2008*. Bangkok: The Agricultural Cooperative Federation of Thailand. [in Thai]
- National Institute of Educational Testing Service (Public Organization). (2018). *National Basic Education Management Manual (O - NET) for Matthayomsuksa 6*. Bangkok: National Institute of Educational Testing Service (Public Organization). [in Thai]
- Phuworawan, Y. (2003). *ICT for Thai Education*. Bangkok: Se-education Public Company. [in Thai]
- Rodpon, P. (2010). *The development of e-learning courseware with instruction and scaffolding on Sukhothai history for student in matthayomsuksa 1* (Master thesis). Bangkok: Silpakorn University. [in Thai]